

Lotio.

Reverende ac Doctissime Domine.

(398).

Cogor haec ad te scribere multâ prece, et oblatione
viri a vostro ordine emeriti; mihi verò vice noti; nisi
quod ex angui carmine indicium fecit similis verac, de
quâ fallor si quid unquam emicuit tuâ aure dignum.
Commendari tamen se et Carmen illud cupit, iustat,
pertendit. quid facias? Ego hominis egestatem iudico.
si id commendare vocant, ecce commendari. Tu vale.
Scribo distractissimus Haga Com: 17. Jani 1647.

Tuus.

Scriuero.

Amplissime Doctissimeque Vir

(399).

Aras hasce Neptuno et Melalennia sacras, Domburgi nup
Principis mei, territorio effossas mitto ad te animo partim
meo, partim Suae Celsitudinis mandato morem gerent.
Dum euimdo Melalennia hactenus nobis inaudita va
rie fabulamur ^{aut} conijcimus. Visus tu Poeta es
propterea ad eam rem unicus, qui nodum solvas, et
quam reverentiam novo numini debeamus, pro
autoritate statuas et injungas. Allusimus nonnulli ad
Belgicum idioma, ac de Net haec innu. Sive mewhartinn
quid ausi fuimus somniare. Mihi verò 70 years suc
currit, et sine id recenter captum sive salsum indicari
velis, ad originem hujus nomenclaturæ, manu ducere
visum est. Et exw. tamen, donec tu Docte Probati, vel
potiora manueris, vel hinc mecum uti volas. Vale
Vir praestantissime, ac tui gregis scribo
Tuum.

14. Feb. 1647.

C. H.

Rectori ac Professo
ribus Illustris
Scholæ Auriacæ.
Bredæ.

Nobilissimi Amplissimi, doctissimique Viri. (400).

Ad ea quæ cum per literas, tum per Reverend. Nobilissi
mumque d. A. Rinetum Collegam nostrum exponenda
nobis judicasti, ipso nunc iterum ad vos commu
antes, superfluum ducimus respondere. Neque enim
ab autore magis idoneo certiores fieri possitis eorum rerum
quas

quas